

مقاله پژوهشی
اصل
Original
Article

رابطه هوش هیجانی و سبک‌های حل مسئله با سلامت عمومی

مصطفی زادغان^{*}، امین اسدالله‌پور^{**}، دکتر عباس بخشی‌پور رودسری^{***}

چکیده

مقدمه: نظر به اهمیت نقش هوش هیجانی در برخورد اختلال‌های هیجانی و سلامت روانی، این پژوهش با هدف بررسی رابطه بین هوش هیجانی و سبک‌های حل مسئله با سلامت عمومی انجام شد.

روش: در این پژوهش که از نوع مقاطعی- توصیفی است، آزمون‌های هوش هیجانی (MSEIS)، سبک‌های حل مسئله و سلامت عمومی (GHQ-28) بر روی ۶۹ نفر از دانشجویان سال اول رشته های علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه تبریز که به روش طبقه‌ای- خوشه‌ای انتخاب شده بودند، در دونوبت و به صورت گروهی اجرا گردیدند. داده‌ها به کمک روش‌های آماری همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه گام به گام تحلیل شدند.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که هوش هیجانی با سلامت عمومی و دو سبک حل مسئله اعتماد و گرایش، همبستگی مثبت معنی‌دار ($p < 0.001$) و با دو سبک حل مسئله درمانگری و مهارگری همبستگی منفی معنی‌دار ($p < 0.05$) دارد. همچنین سه سبک حل مسئله درمانگری، اعتماد و گرایش به ترتیب ۲۴٪، ۱۸٪ و ۱۶٪ از واریانس سلامت عمومی را پیش‌بینی می‌کنند ($p < 0.001$). افزون بر آن دو سبک حل مسئله گرایش و اعتماد به ترتیب ۱۹٪ و ۱۰٪ از واریانس هوش هیجانی را پیش‌بینی می‌کنند ($p < 0.001$).

نتیجه‌گیری: بین هوش هیجانی و سبک‌های حل مسئله با سلامت عمومی رابطه معنی‌دار وجود دارد.

کلیدواژه: هوش هیجانی، سبک‌های حل مسئله، درمانگری، اعتماد، سلامت عمومی

مقدمه

فرنham^۵، ۲۰۰۱، به‌نقل از پتریدز، فردریکسون^۶ و فرنham^۷، ۲۰۰۴)، بر گستره پژوهش‌های مربوط به هوش هیجانی افزوده است. هوش هیجانی صفتی یا خودکارآمدی هیجانی^۸ به مجموعه آmadگی‌های رفتاری و تمایلات فرد در بازشناسی،

توانایی پیش‌بینی موفقیت‌های زندگی و نیز نقش اساسی هوش هیجانی^۱ در بیشتر اختلال‌های روانی، هم‌چنین دو نوع مفهوم‌سازی صفتی^۲ و توانشی^۳ از هوش هیجانی (پتریدز^۴ و

* دانشجوی کارشناسی روانشناسی بالینی، تبریز، دانشگاه علوم تربیتی و روانشناسی، گروه روانشناسی. دورنگار: ۰۴۱۱-۳۳۵۶۰۰۹ (نویسنده مسئول). E-mail: mostafazarean85@gmail.com

** دانشجوی کارشناسی روانشناسی بالینی، تبریز، دانشگاه علوم تربیتی و روانشناسی، گروه روانشناسی.

*** دکترای تحصصی روانشناسی بالینی، استادیار گروه روانشناسی دانشگاه تبریز، دانشگاه تبریز، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، مدیر گروه روانشناسی.

1- emotional intelligence
3- ability
5- Furnham
7- emotional self-efficacy

2- trait
4- Petrides
6- Frederickson

دارد (اسلاسکی^{۲۴} و کارت رایت^{۲۵}، ۲۰۰۲، به نقل از آستین و همکاران، ۲۰۰۵؛ شاته و همکاران، ۱۹۹۸). بررسی جین^{۲۶} و سینها^{۲۷} (۲۰۰۵) نیز نشان داد که هوش هیجانی با سلامت عمومی رابطه مثبت دارد و حتی می‌تواند آن را پیش‌بینی کند. سازه دیگری که با سلامت عمومی رابطه داشته است، حل مسئله^{۲۸} می‌باشد. حل مسئله فرآیندی شناختی-رفتاری و مبتکرانه است که فرد به کمک آن راهبردهای مؤثر و سازگارانه برای مشکلات روزمره را شناسایی یا ابداع می‌کند (نزو، ۱۹۸۷، به نقل از کسیدی^{۳۰} و لانگ^{۳۱}، ۱۹۹۶). نزو (۱۹۸۷، به نقل از همان‌جا) شش سبک حل مسئله خلاقانه، اعتماد، گرایش، درمانگرگی، مهارگرگی (کترل) و اجتناب را معرفی کرده است.

سبک حل مسئله خلاقانه^{۳۲} نشان‌دهنده برنامه‌ریزی و درنظر گرفتن راه حل‌های متنوع بر حسب موقعیت مسئله‌زا است. سبک اعتماد در حل مسئله^{۳۳} بیانگر اعتقاد در توانایی فرد برای حل مشکلات است. سبک گرایش^{۳۴} نگرش مثبت نسبت به مشکلات و تمايل به مقابله رو دررو با آنها را نشان می‌دهد. سبک درمانگرگی^{۳۵} بیانگر بی‌یاوری فرد در موقعیت‌های مسئله‌زا می‌باشد. سبک مهارگرگی در حل مسئله^{۳۶} به تأثیر کترل کننده‌های بیرونی و درونی در موقعیت مسئله‌زا اشاره دارد و در نهایت سبک اجتناب^{۳۷} گویای تمايل به نادیده گرفتن مشکلات به جای مقابله با آنها است (کسیدی و لانگ، ۱۹۹۶). سه سبک نخست، شیوه‌های حل مسئله سازنده و سه سبک بعدی شیوه‌های حل مسئله غیرسازنده خوانده می‌شوند. شیوه‌های سازنده با سازه‌هایی هم‌چون رضایت از زندگی،

1- social intelligence	2- Thorndike
3- intrapersonal intelligence	4- Gardner
5- Mayer	6- Salovey
7- Schutte	
8- cognitive-emotional ability	9- appraisal
10- regulation	
11- utilization in solving problems	
12- flexible planning	13- creative thinking
14- redirected attention	15- motivation
16- perceiving and expressing emotions	
17- assimilating emotions in thought	
18- understanding emotions	
19- reflectively regulation of emotions	
20- Austin	21- Saklofske
22- Egan	23- psychological distress
24- Slaski	25- Cartwright
26- Jain	27- Sinha
28- problem solving	29- Nezu
30- Cassidy	31- Long
32- creative problem-solving style	
33- problem-solving confidence	
34- approach style	35- helplessness
36- problem-solving control	37- avoidance style

پردازش و سازمان‌دهی اطلاعات هیجانی گفته می‌شود (همان‌جا). هوش هیجانی صفتی، ریشه در مفاهیمی چون هوش اجتماعی^۱ (۱۹۲۰)، به نقل از همان‌جا) و هوش درون‌فردي^۳ (گاردنر^۴ (۱۹۸۳، به نقل از همان‌جا) دارد. هم‌چنین مفاهیمی هم چون همدلی، انگیختگی و جرأت ورزی را نیز دربرمی‌گیرد. این نوع هوش هیجانی بیشتر به کمک پرسشنامه‌ها و ابزارهای خودسنجی ارزیابی می‌شود.

تلقی توانشی از هوش هیجانی، یادگیری توانایی‌های هیجانی و به کارگیری عملی آنها در حوزه‌های گوناگون را پایه زندگی می‌داند. به باور مهیر^۵ و ساللووی^۶ (۱۹۹۷، به نقل از شاته^۷ و همکاران، ۱۹۹۸)، توانایی دریافت و ابراز هیجان و نیز فهم و مدیریت اطلاعات هیجانی، قابل یادگیری بوده و افراد از این نظر با هم متفاوت هستند. بنابراین هوش هیجانی توانشی یا توانایی شناختی-هیجانی^۸ به توانایی افراد در بازشناصی و پردازش اطلاعات هیجانی گفته می‌شود (پتریدز و فرنهم، ۲۰۰۱، به نقل از پتریدز و همکاران، ۲۰۰۴). این نوع هوش هیجانی به کمک آزمون‌های عملکرد و موقعیت‌های عینی، ارزیابی می‌شود.

افزون بر دو گونه تلقی صفتی و توانشی از هوش هیجانی، دست کم دو الگوی مطرح در زمینه هوش هیجانی وجود دارد. در الگوی نخست، هوش هیجانی به سه مقوله ارزیابی هیجان‌ها^۹، تنظیم هیجان‌ها^{۱۰} و به کارگیری هیجان‌ها در حل مسایل^{۱۱} تقسیم می‌شود. مقوله سوم این الگو، یعنی به کارگیری هیجان‌ها در حل مسایل، خود شامل طرح‌ریزی انعطاف‌پذیر^{۱۲}، تفکر خلاق^{۱۳}، توجه دوباره^{۱۴} و انگیزش^{۱۵} است (مهیر و ساللووی، ۱۹۹۰، به نقل از شاته و همکاران، ۱۹۹۸). هرچند که هسته اصلی این الگو هیجان است، با این حال تأکید آن بر کارکردهای اجتماعی و شناختی مربوط به هیجان‌ها می‌باشد.

در الگوی دوم که در واقع اصلاح الگوی اول از سوی مهیر و ساللووی (۱۹۹۷، به نقل از شاته و همکاران، ۱۹۹۸) بوده است، چهار مقوله دریافت و ابراز هیجان‌ها^{۱۶}، جذب هیجان‌ها در تفکر^{۱۷}، فهم هیجان‌ها^{۱۸} و تنظیم همراه با تعمق هیجان‌ها^{۱۹} به ترتیب و از پایین ترین تا عالی ترین سطح مرتب شده‌اند.

با توجه به مفهوم هوش هیجانی و الگوهای مطرح شده، در چندین پژوهش رابطه آن با سلامت عمومی و سازه‌های مرتبط بررسی شده است. یافته‌های آستین^{۲۰}، ساکلوفسکی^{۲۱} و ایگان^{۲۲} (۲۰۰۵) نشان می‌دهند که هوش هیجانی با میزان رضایت از زندگی، گستره شبکه روابط اجتماعی و کیفیت آن رابطه مثبت و با پریشانی روانشناختی^{۲۳} و افسردگی رابطه منفی

مک کنی^{۱۱}، ۲۰۰۴). پرسش های پرسش نامه جدید در مقیاس پنج رتبه ای لیکرت (از کاملاً موافق تا کاملاً مخالف) نمره گذاری می شوند که از این میان ۲۱ مورد معکوس پاسخ هستند. پایایی درونی به دست آمده برای این آزمون ۰/۸۵ گزارش شده است (همانجا). این آزمون از سوی نویسنده گان پژوهش حاضر به فارسی برگردانده شد و در دو برسی مستقل ویژگی های روانشنگی آن به دست آمد. سازگاری درونی فرم فارسی برابر با ۰/۸۴ است (بخشی پور رودسری، زارعان و اسدالله پور، ۱۳۸۶؛ زارعان، اسدالله پور، بخشی پور رودسری، ۱۳۸۶). همچین این برسی نشان داد که این آزمون با پیشرفت تحصیلی رابطه مثبت معنی دار ($p < 0.05$) و با رفتار انحرافی رابطه منفی معنی دار ($p < 0.001$) دارد.

ب- پرسش نامه سبک حل مسئله: این مقیاس را کسیدی و لانگ^{۱۲} (۱۹۹۶) طی دو مرحله ساخته اند و دارای ۲۴ پرسش است که شش عامل را می سنجند و هر کدام از عوامل در گیرنده چهار ماده آزمون می باشند. این عوامل عبارتند از: درماندگی در حل مسئله، مهارگری حل مسئله، سبک حل مسئله خلاقانه، اعتماد در حل مسئله، سبک اجتناب و سبک گرایش.

محمدی و صاحبی^{۱۳} (۱۳۸۰) پایایی درونی این آزمون را با بهره گیری از ضریب آلفای کرونباخ، برابر با ۰/۶۰ گزارش نمودند. همچنین ضریب آلفا در برسی باباپور خیرالدین و اژهای^{۱۴} (۱۳۸۱)، برابر با ۰/۷۷ بود. از سوی دیگر با درنظر گرفتن شاخص پایایی به عنوان ضریب روایی (ضریب روایی برابر است با ریشه دوم ضریب پایایی) در یک پژوهش (همانجا) ضریب روایی این مقیاس را برابر با ۰/۸۷ گزارش شده است.

پ- پرسش نامه سلامت عمومی-۲۸ (GHQ-28): پرسش نامه سؤالی سلامت عمومی را گلدبرگ^{۱۵} و هیلیر^{۱۶} (۱۹۷۹) طراحی نمودند. تحلیل عاملی این پرسش نامه نشان دهنده چهار خرده مقیاس بوده که هر خرده مقیاس هفت پرسش را دربرمی گیرد. این خرده مقیاس ها عبارتند از عالیم بدنی، اضطرابی، اختلال در کار کرده ای اجتماعی و افسردگی. این آزمون عالیم مرضی و حالت های گوناگون تندرستی فرد را از یک ماه پیش از اجرای آزمون ارزیابی

عاطفة مثبت، انگیزه پیشرفت و حمایت اجتماعی رابطه دارند و شیوه های غیرسازنده با متغیرهای اضطراب، افسردگی، نومیدی، خصومت و استرس شغلی همبسته هستند (کسیدی و لانگ، ۱۹۹۶؛ کسیدی و برن ساید^۱، ۱۹۹۶). همچنین رابطه سبک های گوناگون حل مسئله با سلامت عمومی، افسردگی، انگیزه پیشرفت، پریشانی روانشنختی، استرس و سازگاری روانشنختی بررسی شده است (وایت فیلد^۲، آلایر^۳ و ویگینز^۴، ۱۹۹۹؛ یکر^۵، ۲۰۰۳؛ کسیدی، ۲۰۰۲؛ پاکنهام^۶، ۱۹۹۹؛ محمدی و صاحبی، ۱۳۸۰؛ باباپور خیرالدین و اژهای، ۱۳۸۱).

هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی رابطه بین هوش هیجانی و سبک های حل مسئله با سلامت عمومی بود. بنابراین با توجه به هدف عنوان شده این فرضیه ها بررسی شدن: بین هوش هیجانی، سلامت عمومی و سبک های حل مسئله رابطه مثبت وجود دارد.

همچنین پرسش های پژوهش عبارت بودند از: ۱- از میان متغیرهای هوش هیجانی و سبک های حل مسئله، کدام یک می توانند در صد معناداری از واریانس سلامت عمومی را پیش بینی کنند؟ ۲- از میان سبک های حل مسئله، کدام سبک های می توانند در صد معناداری از واریانس هوش هیجانی را پیش بینی کنند؟

بررسی حاضر بر پایه الگوی سه مقوله ای و رویکرد صفتی نسبت به هوش هیجانی انجام شده است.

روش

این پژوهش از نوع توصیفی- مقطعی است. آزمودنی های پژوهش حاضر، ۶۹ نفر از دانشجویان دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تبریز بودند. این دانشجویان که از رشته های روانشناسی و علوم تربیتی و به روش طبقه ای- خوشه ای انتخاب شدند، به پرسش نامه های مورد نظر در دو نوبت و به صورت گروهی پاسخ دادند.

برای گردآوری داده های پژوهش از ابزارهای زیر بهره گرفته شد:

الف- مقیاس هوش هیجانی- تجدیدنظر شده (MSEIS): مقیاس هوش هیجانی (EIS) از سوی شاته و همکاران (۱۹۹۸) بر پایه الگوی سه مقوله ای ساخته شده است. این مقیاس دارای ۳۳ ماده بوده و همبستگی بالایی با پرسش نامه بهره هیجانی بار- آن^۸ (EQ-i) دارد. با این حال به دلیل نداشتن پرسش های معکوس پاسخ^۹ و احتمال ایجاد سوگیری در پاسخ دهنده گان، در آن تجدیدنظر شده و ماده های آن از ۳۳ پرسش به ۴۱ پرسش افزایش یافته است (آستین، ساکلوفسکی، هانگ^{۱۰} و

1- Burnside	2- Whitfield
3- Allaire	4- Wiggins
5- Baker	6- Pakenham
7- Modified Schutte Emotional Intelligence Scale	
8- Bar-on Emotional Quotient Inventory	
9- reversed keyed	10- Huang
11- McKenney	
12- General Health Questionnaire-28	
13- Goldberg	14- Hillier

جدول ۱- شاخص‌های آماری هوش هیجانی، سبک‌های حل مسأله و سلامت عمومی ($N=69$)

متغیر	میانگین (انحراف معیار)
هوش هیجانی	(۱۷/۷۱) ۱۴۸/۳۸
سبک‌های حل مسأله	
درماندگی	(۰/۸۸) ۰/۷۹
مهارگری	(۰/۸۵) ۱/۸۶
خلاقیت	(۰/۹۲) ۳/۲۲
اعتماد	(۱/۰۳) ۲/۶۰
اجتناب	(۱/۰۶) ۱/۹۴
گرایش	(۰/۷۴) ۳/۴۱
سلامت عمومی	(۱۲/۷۹) ۲۱/۷۵

در جدول ۲ یافته‌های به دست آمده از آزمون فرضیه‌های پژوهش نشان داده شده است. همان‌گونه که جدول نشان می‌دهد، هوش هیجانی با سلامت عمومی و سبک‌های حل مسأله اعتماد و گرایش رابطه مثبت معنی دار ($p < 0.001$) و با سبک‌های حل مسأله درماندگی و مهارگری رابطه منفی معنی دار دارد ($p < 0.05$). هم‌چنین رابطه بین سلامت عمومی و سبک‌های حل مسأله اعتماد و گرایش، مثبت و معنی دار بوده ($p < 0.001$) و بین سلامت عمومی و سبک حل مسأله درماندگی، رابطه منفی معنی دار بوده است ($p < 0.001$).

می‌کند و بر پایه مقیاس چهار رتبه‌ای لیکرت تنظیم شده است. به دست آوردن نمره بالا در این مقیاس نشان‌دهنده علایم مرضی بیشتر و به بیان دیگر سلامت عمومی پایین تر است. بالاترین نمره ۸۴ است و نمره برش ۲۳، افراد مشکل دار را تشخیص می‌دهد (استورا، ۱۳۷۷). گفتنی است که در این بررسی، در تقابل با آن‌چه که پرسش‌نامه GHQ-28 می‌سنجد، مفهوم سلامت عمومی مدنظر بوده است.

پایابی این آزمون در پژوهش کافی، بوالهری و پیروی (۱۳۷۷)، با بهره‌گیری از ضریب آلفا ۰/۸۹ بوده است. هم‌چنین در بررسی حقیقتی، عطاری، سیناریمی و سیمانی نیا (۱۳۷۸)، روایی این آزمون به کمک نمره کل فهرست علایم نوتسؤالی بازنگری شده^۱ (SCL-90-R)، محاسبه شده و ضریب آلفا برای چهار خرد مقیاس به ترتیب برابر با ۰/۸۶، ۰/۸۲ و ۰/۷۲ و به دست آمده است. ویلیامز^۲، گلدبرگ و ماری^۳ (بنقل از یعقوبی، نصاراصفهانی و شاه‌محمدی، ۱۳۷۴) در بازنگری ۴۳ بررسی، حساسیت آن را ۸۴٪ و ویژگی آن را ۸۲٪ گزارش نمودند. یعقوبی و همکاران (۱۳۷۴) و حسینی (۱۳۷۴) نیز با نقطه برش ۲۳، حساسیت ۸۶٪ و ویژگی ۸۲٪ را گزارش کردند.

داده‌های به دست آمده به کمک روش‌های آماری همبستگی پرسون و رگرسیون چندگانه گام به گام تحلیل شد.

یافته‌ها

میانگین و انحراف معیار نمرات آزمودنی‌ها در متغیرهای هوش هیجانی، سبک‌های حل مسأله و سلامت عمومی در جدول ۱ ارایه شده است.

جدول ۲- همبستگی بین هوش هیجانی، سبک‌های حل مسأله و سلامت عمومی ($N=69$)

سلامت	سبک‌های حل مسأله					هوش هیجانی
	درماندگی	مهارگری	خلاقیت	اعتماد	اجتناب	
عمومی	گرایش					
						۱
						هوش هیجانی
						سبک‌های حل مسأله
						درماندگی
						مهارگری
						خلاقیت
						اعتماد
						اجتناب
						گرایش
						سلامت عمومی
۱	۰/۳۷**	۰/۰۸	۰/۴۶***	۰/۲۰	-۰/۰۶	-۰/۴۹***
۱	۰/۰۳**	۰/۰۸	۰/۴۶***	۰/۲۰	-۰/۰۶	۰/۳۷**
۱	۰/۰۱	-۰/۲۶*	۰/۲۲*	۰/۱۷	۰/۱۷	۰/۰۸
۱	۰/۰۶	۰/۱۱	۰/۰۹	-۰/۰۷	-۰/۰۷	۰/۴۴***
۱	۰/۰۷**	۰/۰۸	۰/۴۶***	۰/۲۰	-۰/۰۶	-۰/۴۹***

* $p < 0.05$; ** $p < 0.01$; *** $p < 0.001$

جدول ۳- تحلیل رگرسیون چندگانه گام به گام سلامت عمومی بر سبک‌های حل مسأله و هوش هیجانی

عنوان	F	میانگین مجذورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	شاخص‌ها		عامل‌ها
					منبع پراش	کل	
^a	۲۱/۷۹	۲۷۲۸/۸۰	۱	۲۷۲۸/۸۰	رگرسیون	درماندگی	
		۱۲۵/۲۵	۶۷	۸۳۹۲/۰۱	باقیمانده (خطا)		
^b	۱۵/۴۲	۱۷۷۰/۴۸	۲	۳۵۴۰/۹۶	رگرسیون	درماندگی اعتماد	
		۱۱۴/۸۵	۶۶	۷۵۷۹/۸۵	باقیمانده (خطا)		
^c	۱۳/۱۷	۱۴۰۱/۳۸	۶۸	۱۱۱۲۰/۸۱	کل	درماندگی اعتماد گرایش	
		۱۰۶/۴۱	۳	۴۲۰۴/۱۴	رگرسیون		
			۶۵	۶۹۱۶/۶۷	باقیمانده (خطا)	سبک گرایش	
			۶۸	۱۱۱۲۰/۸۱	کل		

(a) پیش‌بینی کننده: سبک درماندگی؛ (b) پیش‌بینی کننده: سبک اعتماد؛ (c) پیش‌بینی کننده: سبک درماندگی، سبک اعتماد، سبک گرایش

مشکلات نمی‌هراستند و به شکل رودرود در راستای حل مسائل می‌کوشند و از اعتماد بالایی برای حل مشکلات برخوردارند، در مقایسه با افرادی که از رویارویی پرهیز می‌کنند، سلامت عمومی بالاتری دارند.

برای یافتن پاسخ پرسش دوم و تعیین سبک‌هایی که می‌توانستند بخشی از واریانس هوش هیجانی را توضیح دهند، هر یک از سبک‌های حل مسأله وارد معادله رگرسیون شدند. همانطور که جدول ۴ نشان می‌دهد، دو سبک حل مسأله گرایش و اعتماد به ترتیب ۱۹٪ و ۱۰٪ از واریانس هوش هیجانی را توضیح می‌دهند ($p < 0.001$). این یافته نشان می‌دهد که افراد دارای هوش هیجانی بالا در رویارویی با مسائل، سبک‌های حل مسأله گرایش و اعتماد را به کار می‌برند و چون سبک‌های گرایش و اعتماد با سلامت عمومی نیز مرتبط هستند، محور تأثیر هوش هیجانی بر سلامت عمومی می‌باشند.

برای پاسخ به پرسش نخست پژوهش که از میان متغیرهای هوش هیجانی و سبک‌های حل مسأله، کدام یک می‌تواند درصد معنی‌داری از واریانس سلامت عمومی را پیش‌بینی کنند، روش تحلیل رگرسیون چندگانه گام به گام به کار برده شد (جدول ۳).

نتایج نشان دادند که سبک‌های حل مسأله درماندگی، اعتماد و گرایش به ترتیب ۲۴٪، ۸٪ و ۶٪ از واریانس سلامت عمومی را پیش‌بینی می‌کنند ($p < 0.001$). به بیان دیگر سبک‌های حل مسأله در قیاس با هوش هیجانی از توان بالاتری برای پیش‌بینی سلامت عمومی برخوردارند. هرچه فرد در رویارویی با مشکلات و مسائل زندگی احساس درماندگی بیشتری کند به همان نسبت از وضعیت سلامت عمومی پایین تری برخوردار است. از سوی دیگر، رویارویی با مسائل به همراه داشتن حس کارآمدی و اثربخشی، با سلامت عمومی بالاتری همبسته است. به بیان دیگر، افرادی که از رویارویی با

جدول ۴- تحلیل رگرسیون گام به گام هوش هیجانی بر سبک‌های حل مسأله^c

عنوان	F	میانگین مجذورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	شاخص‌ها		عامل‌ها
					منبع پراش	کل	
^a	۱۵/۷۹	۴۰۶۶/۱۳	۱	۴۰۶۶/۱۳	رگرسیون	سبک گرایش	
		۲۵۷/۴۹	۶۷	۱۷۲۵۲/۰۷	باقیمانده (خطا)		
^b	۱۳/۷۵	۳۱۳۴/۸۱	۲	۲۱۳۱۸/۲۰	کل	سبک اعتماد	
		۲۲۸/۰۱	۶۶	۶۲۶۹/۶۱	رگرسیون		
			۶۸	۱۵۰۴۸/۰۹	باقیمانده (خطا)	سبک اعتماد	
			۶۸	۲۱۳۱۸/۲۰	کل		

(a) پیش‌بینی کننده: سبک گرایش؛ (b) پیش‌بینی کننده: سبک گرایش، سبک اعتماد؛ (c) متغیر وابسته: هوش هیجانی

بحث

با یافته‌های گریتس^۱، جان^۲، درکسن^۳ و وربروگن^۴ (۲۰۰۵) و گلمن^۵ (۱۳۸۲) هم سویی دارد.

با توجه به یافته‌های پژوهش، به نظر می‌رسد هوش هیجانی نقش مؤثری در سلامت عمومی دارد. به بیان دیگر، هوش هیجانی به کمک سبک‌های حل مسأله سازنده، بر سلامت عمومی افراد تأثیر می‌گذارد؛ اگرچه برای محکزدن فرضیه یادشده، یافته‌های بررسی حاضر کافی نیست و در این زمینه نیازمند پژوهش‌های بیشتری هستیم. هم‌چنین، این بررسی بر پایه الگوی سه مقوله‌ای و رویکرد صفتی نسبت به هوش هیجانی انجام شده است، بنابراین ممکن است الگوی چهارمقوله‌ای و تلقی توانشی از هوش هیجانی، یافته‌های متفاوتی به دست دهد.

در پژوهش حاضر نمونه مورد بررسی، دانشجویان روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تبریز بودند و برای تعیین یافته‌های به دست آمده، انجام بررسی‌های مشابه با نمونه‌های بزرگتر در پژوهش‌های گسترده‌تر ضروری است.

پیشنهاد می‌شود برای بررسی روایی هوش هیجانی و فرآیند مفهوم سازی آن به شیوه‌ای دقیق‌تر، از سازه‌های مشابهی مانند هوش و عوامل شخصیتی در بررسی‌های آینده بهره گرفته شود.

دریافت مقاله: ۱۳۸۴/۸/۲۱؛ دریافت نسخه نهایی: ۱۳۸۵/۲/۱۷

پذیرش مقاله: ۱۳۸۵/۳/۳۱

منابع

- استورا، بنجامین (۱۳۷۷). *تغییدگی یا استرس، بیماری جدید تمسن*. ترجمه: پریخ دادستان. تهران: انتشارات رشد.
- باباپور خیرالدین، جلیل؛ اژه‌ای، محمدجواد (۱۳۸۱). بررسی رابطه شیوه حل مسأله، شیوه حل تعارض و سلامت روان شناختی در میان دانشجویان دانشگاه تربیت مدرس. *مجله روانشناسی*، سال هفتم، شماره اول، ۱۶-۳.
- بخشی‌پور رودسری، عباس؛ زارعان، مصطفی؛ اسداله‌پور، امین (۱۳۸۶). بررسی ویژگیهای روانسنجی مقیاس هوش هیجانی. مقاله فرستاده شده برای چاپ به مجله روانشناسی.
- حسینی، رشید (۱۳۷۴). بررسی شیوه اختلالهای روانی جوانان ۱۵ تا ۲۵ ساله مناطق روسایی طلاقان در استان تهران. پایان نامه تخصصی روانپژوهی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی ایران.
- حقیقتی، جمال؛ عطاری، یوسفعلی؛ سینارحمی، سیدعلی؛ سلیمانی نیا، لیلا (۱۳۷۸). رابطه سرخختی و مؤلفه‌های آن با سلامت روانی در دانشجویان پسر

این بررسی نشان داد که هوش هیجانی با سلامت عمومی رابطه مثبت دارد. این یافته با یافته‌های اسلام‌سکی و کارت رایت، ۲۰۰۲، به نقل از آستین و همکاران، ۲۰۰۵)، داودا و هارت (۲۰۰۰، به نقل از همان‌جا)، شاته و همکاران (۱۹۹۸) و جین و سینها (۲۰۰۵) هم‌سو است. از سوی دیگر دو سبک اعتماد و گرایش از میان سبک‌های حل مسأله با سلامت عمومی رابطه مثبت دارند. به بیان دیگر افرادی که در مقابله با مشکلات به توانایی‌های خود اعتقاد داشته، نگرش مثبتی نسبت به مسائل زندگی دارند، سالم‌ترند.

وجود رابطه منفی بین سبک حل مسأله درمان‌گی و سلامت عمومی بیانگر این نکته است که افرادی که در موقعیت‌های مسأله‌زا، احساس بی‌یاوری و تنها‌یی می‌کنند، سلامت عمومی کمتری داشته، آمادگی ابتلا به اختلال‌های گوناگون روانی را دارند. هم‌چنین با درنظر گرفتن اینکه سبک حل مسأله درمان‌گی، ۲۴٪ از واریانس سلامت عمومی را پیش‌بینی می‌کند، نقش این مؤلفه در سطوح گوناگون سلامت و رفتارهای سالم بیشتر آشکار می‌شود. این یافته هم‌سو با یافته‌های وايت‌فیلد و همکاران (۲۰۰۴)، بیکر (۲۰۰۳)، کسیدی (۲۰۰۲)، پاکنهم (۱۹۹۹)، کسیدی و لانگ (۱۹۹۶)، کسیدی و برنساید (۱۹۹۶)، محمدی و صاحبی (۱۳۸۰) و باباپور خیرالدین و اژه‌ای (۱۳۸۱) است.

بررسی رابطه هوش هیجانی با سبک‌های حل مسأله نشان داد که هوش هیجانی با دو سبک از سبک‌های حل مسأله سازنده یعنی سبک اعتماد و سبک گرایش رابطه مثبت دارد. هم‌چنین این دو سبک حل مسأله در مجموع ۲۹٪ از واریانس هوش هیجانی را پیش‌بینی می‌کنند. از سوی دیگر بین هوش هیجانی و سبک‌های حل مسأله درمان‌گی و مهارگری رابطه منفی برقرار است. یعنی افرادی که هوش هیجانی بالاتری دارند، به خود متکی ترند، نگرش مثبت‌تری دارند و تمایل بیشتری به رویارویی با مشکلات دارند. این افراد در موقعیت‌های مسأله‌زا کمتر احساس تهایی نموده و برای حل مشکل موجود، از منابع فردی و اجتماعی خود بیشترین سود را می‌برند. هوش هیجانی بالا به فرد این توانایی را می‌دهد تا توانایی کنترل موقعیت مسأله‌زا را به دست آورد و از دخالت عوامل نامطلوب درونی و بیرونی همچون یأس، نومیدی، خستگی، عوامل هیجانی منفی، فشار روانی اطرافیان و سایر عوامل مزاحم محیطی پیش‌گیری کند. این یافته‌ها بطور کلی

- simulated emergency. *Counseling Psychology Quarterly*, 15, 325-332.
- Cassidy, T., & Burnside, E. (1996). Cognitive appraisal, vulnerability and coping: An integrative analysis of appraisal and coping mechanisms. *Counseling Psychology Quarterly*, 9, 261-279.
- Cassidy, T., & Long, C. (1996). Problem-solving style, stress and psychological illness: Development of a multifactorial measure. *British Journal of Clinical Psychology*, 35 265-277.
- Gerits, L., Jan J. L., Derkxen, A. B., & Verbruggen, M. K. (2005). Emotional intelligence profiles of nurses caring for people with severe behavior problems. *Personality and Individual Differences*, 38, 3334
- Goldberg, D. P., & Hillier, V. (1979). A scaled version of General Health Questionnaire. *Psychological Medicine*, 9, 131-145.
- Jain, A. K., & Sinha, A. K. (2005). General health in organizations: Relative relevance of emotional intelligence, trust, and organizational support. *International Journal of Stress Management*, 12, 257-273.
- Pakenham, K. I. (1999). Adjustment to multiple sclerosis: Application of a stress and coping model. *Health Psychology*, 18, 383-392.
- Petrides, K. V., Frederickson, N., & Furnham, A. (2004). The role of trait emotional intelligence in academic performance and deviant behavior at school. *Personality and Individual Differences*, 36, 277-293.
- Schutte, N. S., Malouff, J. M., Hall, L. E., Haggerty, D. J., Cooper, J. T., Golden, C. J., & Dornheim, L. (1998). Development and validation of a measure of emotional intelligence. *Personality and Individual Differences*, 25, 167-177.
- Whitfield, K. E., Allaire, J. C., & Wiggins, S. A. (2004). Relationships among health factors and everyday problem solving in African-Americans. *Health Psychology*, 23, 641-644.
- دوره کارشناسی دانشگاه اهواز. *مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز*, سال ششم، شماره های ۳، ۴، ۱-۱۸. زارعان، مصطفی؛ اسداله پور، امین؛ بخشی پور رو دسری، عباس (۱۳۸۶). *رابطه هوش هیجانی با انحراف روانی اجتماعی در نوجوانان*. مقاله منتشر نشده.
- کافی، سیدموسی؛ بوالهری، جعفر؛ پیروی، حمید (۱۳۷۷). بررسی رابطه پیشرفت تحصیلی و سلامت روانی دانشجویان. *فصلنامه اندیشه و رفتار*, سال سوم، شماره ۴، ۵۹-۶۶.
- گلمن، دانیل (۱۳۸۲). *هوش هیجانی*. ترجمه: نسرین پارسا. تهران: انتشارات رشد.
- مارشال ریو، جان (۱۳۸۰). *اکتیزیش و هیجان*. ترجمه: یحیی سیدمحمدی. تهران: انتشارات ویرایش.
- محمدی، فریده؛ صاحبی، علی (۱۳۸۰). بررسی سبک حل مسأله در افراد افسرده و مقایسه با افراد عادی. *محله علوم روان شناختی*, سال اول، شماره اول، ۲۴-۴۲.
- يعقوبی نصرآبادی، محمد؛ اسدالهی، قربانعلی؛ معتمدی، محمد (۱۳۸۰). *مقایسه فراوانی و اقدام به خودکشی در ماههای محروم، صفر و رمضان با بقیه ماههای*. مقاله ارایه شده در اولین همایش بین المللی نقش دین در بهداشت روان. ۲۷-۳۰ فروردین. تهران، معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی ایران.
- يعقوبی، نورا؛ ناصرصفهانی، مهدی؛ شاه محمدی، داود (۱۳۷۴). بررسی همه گیرشناختی اختلالهای روانی در مناطق شهری و روستایی شهرستان صومعه سرا (گیلان-۱۳۷۴). *فصلنامه اندیشه و رفتار*, سال اول، شماره ۴، ۵۵-۶۳.
- Austin, E. J., Saklofske, D. H., & Egan, V. (2005). Personality, well-being and health correlates of trait emotional intelligence. *Personality and Individual Differences*, 38, 547-558.
- Austin, E. J., Saklofske, D. H., Huang, S. H., & McKenney, D. (2004). Measurement of trait emotional intelligence: Testing and cross-validating a modified version of Schutte Measure. *Personality and Individual Differences*, 36, 555-562.
- Baker, S. R. (2003). A prospective longitudinal investigation of social problem-solving appraisals on adjustment to university, stress, health, academic motivation and performance. *Personality and Individual Differences*, 35, 569-591.
- Cassidy, T. (2002). Problem-solving style, achievement motivation, psychological distress and response to a